

Mogens Lykketofts tale efter folketingsvalget

Taler

Mogens Lykketoft
Formand for
Socialdemokratiet

Dato

8. februar 2005

Sted

Jazz House, København

Omstændigheder

Partiformandens tale efter Socialdemokratiet valgnederlag 2005

Kære venner, kære kammerater.

Til alle, der har delt roser ud, til alle, der har delt pjecer ud, til alle, der har banket på døre, til alle, der har talt med mennesker på gader og stræder og deltaget i vores valgkamp: Tak skal I have. Det er dejligt at være sammen med jer.

Jeg er stolt af jeres indsats. Jeg er stolt af den indsats, hver enkelt af jer har gjort.

Nu har vi en klar tendens på valget. Det er et alt for dårligt resultat for Socialdemokratiet. Det er også urimeligt dårligt, når vi tænker på, hvordan vi har kæmpet, hvordan vi har stridt. Hvordan vi har holdt godt sammen, og hvordan vi har præsenteret det rigtige program for Danmarks fremtid.

Men vi må erkende, at vi har manglet den tilstrækkelige slagkraft over for en maskine, der var langt stærkere end vores og har haft en langt stærkere gennemslagskraft i medierne. Vi må erkende, at modpartens trick med at påstå, at der ikke er stor forskel i politikken, er lykkedes alt for godt. Det her er et lavpunkt, men det er også et vendepunkt. Det ved alle vi, der har mødt de unge vælgere og ved, hvordan de har stemt.

Kennedy sagde engang, at sejren har mange fædre, men nederlaget er forældreløst. Sådan er det ikke her. Det er mig, der har haft lederskabet. Jeg har gjort det så godt, jeg kunne. Men resultatet er langt fra godt nok. Og det påtager jeg mig ansvaret for.

Jeg vil på torsdag sammen med Socialdemokratiets hovedbestyrelse og folketingsgruppe overveje, hvad der nu skal ske. Jeg vil selvfølgelig fortsætte mit livslange dybe engagement i denne bevægelse. Jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for, at dette parti igen kommer i førersædet i det danske samfund. Og jeg vil yde mit bidrag til sammenhold og kampkraft i Socialdemokratiet.

Men det har stået mig klart fra begyndelsen, at det var denne ene gang, jeg skulle forsøge at løfte opgaven som socialdemokratisk kandidat til statsministerposten. Nu må partiet i god ro og orden søge at finde den person og det hold, der skal samle og løfte opgaven næste gang.

Hvis I spørger, om jeg er ked af det, så vil jeg sige: Ja, jeg er ked af, at Danmark nu igen i fire år skal trækkes med en borgerlig regering, der holdes oppe af Dansk

Folkeparti. Jeg er utroligt ked af det på de mange danskeres vegne, som vi ikke formåede overfor at afsløre det borgerlige illusionsnummer og tilbagevise den usaglige skrækkampagne, der blev rettet mod vores holdninger og mod min person.

Nu ligger vejen åben for et samfund, hvor der er meget mere privat og meget mindre fælles.

Jeg lykønsker Anders Fogh med sejren. En sejr er en sejr. Men jeg er ikke opløftet, og jeg er ikke imponeret over de metoder, der er brugt til at nå sejren.

Jeg tør love, at Socialdemokraterne vil fortsætte med en energisk og saglig oppositionspolitik indtil den lykkelige ende, hvor masken er revet af og forskellen mellem dem og os står lysende klart ude i hver eneste dagligstue i kongeriget.

Jeg beklager alt det, der går tabt i vort velfærdssamfund i mellemtiden. Alle de jobs, der ikke bliver skabt. Alt det vi skal igennem med dybere skel og mindre sammenhængskraft i vores samfund.

Jeg gratulerer vores venner i Det Radikale Venstre med en meget, meget flot valgsejr. Også vores venner i Enhedslisten. Jeg er overbevist om, at vi kan fortsætte og forstærke samarbejdet i oppositionen.

Men er jeg ikke personligt ked af, at jeg ikke bliver statsminister? Kære venner, det er der ikke noget enkelt svar på. Jeg synes, man skal stå model til utroligt meget, også personligt sårende og snagende, når man er i front i dansk politik. Der er alt for mange i medieverdenen og blandt kommentatorer, der beskriver politik som en kamp alene om positioner, blottet for holdning og indhold. Det bidrager helt urimeligt til ligegyldighed og lede ved det politiske arbejde.

Men vi er ikke alle sammen nogle store kynikere. Faktisk er vi utroligt mange, der har taget det på os, fordi vi brænder for at forbedre livsvilkår for mennesker i Danmark, og fordi vi ønsker en varm hånd fra et stærkt samfund til dem, der har brug for det. Jeg har kæmpet for det her parti i 40 år. Jeg har været utrolig stolt over at gøre en indsats og gøre en forskel til gavn for den bevægelse, der har gjort Danmark til et af de rigeste, mest harmoniske samfund i menneskehedens lange og lidelsesfulde historie.

Jeg har leet og grædt sammen med mange af jer i mange, mange år. Haft opture og nedture gennem 17 folketingsvalgkampe, deraf 9 som kandidat selv. Jeg har tænkt, jeg har talt, jeg har skrevet om vore holdninger og vores idealer i næsten endeløse baner. Jeg har sat min signatur på de fleste programmer fra 60'erne og til nu. Jeg har haft det privilegium at tjene som minister i en kort periode, godt nok, under Anker – den gamle kæmpe, som danskerne elskede, fordi han i al sin færd symboliserede det bedste i vort parti.

Jeg har mere end de fleste været med til at forme den politiske dagsorden, der i slutningen af 80'erne lagde kursen mod den nye socialdemokratiske regering,

der satte gang i 90'erne. Jeg har haft mit medansvar, når vi byttede roller i ledelsen. Men jeg har også med al min kraft søgt at hele de sår og skabe samling igen. For vi havde jo alle sammen – hvad enten vi hed Svend og Ritt eller Poul eller Mogens eller noget andet – det mål at gøre vores parti til den stærke drivende kraft i det her land.

Jeg har tjent i 8 år som finansminister – mere end nogen anden i de sidste hundrede år – og kommet levende fra det. Men også med resultater, som jeg vil være evigt stolt af. 200.000 flere i arbejde. Orden i finanserne. Mere velfærd. Kløge investeringer i fremtiden.

Jeg har også haft den enestående gode oplevelse at tjene et år som udenrigsminister i det her land og mærke, at der var en lille, men vigtig forskel at gøre på den globale scene til fordel for de idealer, der i mine unge år drev mig ind i politisk arbejde: solidaritet med fattige og undertrykte mennesker. Kravet om retfærdighed og fred. Bevidstheden om at hele denne verden hænger uløseligt sammen på godt og på ondt.

For 2 år siden sagde jeg ja til at løfte opgaven som partileder for jer. Mange folk med ringe indsigt eller ond vilje så det som endnu et skridt i en uendelig stræben efter mere magt. Men jeg tog faktisk kun den opgave på mig med stor tøven. Jeg gjorde det, fordi I overbeviste mig om, at det var det bedste for at holde sammen på partiet.

Jeg synes også, at vi har fået godt styr på vores politik og godt styr på vort samarbejde. Men jeg har aldrig været i tvivl om, at det ville blive uhyre svært at

vinde denne runde så kort efter Anders Foghs sejr i 2001.

Jeg tog opgaven på mig i fuld bevidsthed om, at jeg kunne stå en sen aften her i 2005 i den situation, vi nu er i. Og jeg mente i øvrigt også, at om så var – så var det måske bedre, at veteranen tog nederlaget på sig, end at en ny leder skulle løbe ind i et nederlag fra starten.

Med det, vi har stået over for, har jeg hele tiden anset det for tvivlsomt, om vi kunne slå igennem og smadre alle vrangbillederne om os og om mig. Det her valgresultat viser, at den tvivl var berettiget. Derfor min beslutning. Men jeg glæder mig også i de kommende år til en aktiv indsats i den socialdemokratiske folketingsgruppe og for partiet.

Det vil bare blive i et andet tempo, end mit liv har formet sig de sidste 12 eller 24 år.

For prisen for at være i forreste linie har været, at der er så mange chancer, man har misset for at være sammen med dem, man holder af. Med kæresten, med børnene, med børnebørnene, med vennerne. Der er så mange bøger, man ikke har fået læst. Der er så mange film, man ikke har fået set. Der er så mange steder, man ikke har fået besøgt.

Kære venner! Det var sådan mine personlige overvejelser, jeg godt ville give jer,

men lad os nu feste, selv om dette valg ikke gik vores vej. For hver enkelt af jer har gjort ALT det, I kunne, for at resultatet skulle blive godt. Tak. Tak til alle vores aktive. Tak til alle kandidaterne. Tak til alle dem på partikontoret, til DSU'erne, der har hjulpet mig på en så inspirerende og charmerende og kærlig måde.

Tak også til alle dem, der har lavet et frivilligt arbejde i vores parti i den her valgkamp. Til alle medarbejderne på Christiansborg, til en analyse- og informationsafdeling, ledelsessekretariat og andre, der har stået til rådighed i døgndrift med råd og dåd og en meget, meget energisk og engageret indsats for at klare den her valgkamp. En lille hær, men en ufattelig energi, en stor slagkraft, en ubrydelig loyalitet. Tak også til de andre kolleger i ledelsen for en valgkamp, hvor vi aldrig var i tvivl om kursen, selv om de pustede til os fra alle sider. Tak til mine døtre og deres familie og tak til Mette for en utrolig overbærenhed og en aldrig svigtende tro på vigtigheden af det projekt, jeg har haft gang i.

Jeg vil foreslå, at vi synger "Når jeg ser et rødt flag smælde".

Kildetype

Transskription

Tags

Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/tale-efter-folketingsvalget-2005>